

AMERIKANSKI SLOVENEK

American in Spirit; Foreign in Language Only.
Best advertising medium to reach a quarter million
Slovenians in the United States. Rates on request

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo D. S. D.

Organ of the Best Element of Americanized Slovenians. It covers News and Contains Matters of Special Importance to Them Not Found Elsewhere

STEVILKA 32.

JOLIET, ILLINOIS, 15. MARCA 1918.

LETNIK XXVII

KITAJ PROTI BOLJŠEVIKOM.

Japonija se še ni odločila glede nameravane poslatve svojih čet v Sibirijo.

DR. ANT. KOROŠEC IN TOVARIŠI.

Zahtevali takojšnji mir in neodvisno jugoslovansko državo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Jugoslovanska prošnja za mir odkrita.

Washington, D. C., 12. marca. — Iz tisti manifesta ali razglaš, predložene ga avstrijskemu državnemu zboru po dr. Antonu Korošcu, podpisane od petintridesetih jugoslovanskih poslancev, zahtevajočih takojšnji mir na temelju pravice narodov do samoodločbe in ustanovitve neodvisne jugoslovanske države, so bili objavljeni tukaj nocoj po uradni srbski tiskovni pisarni.

Listina, zatrtja v Avstriji, je bila pripisana v Washington "posrednim potom". Začetna se s protestom, ker vlada ni dovolila, da se zastopniki zatiranih narodov dvojne monarhije udeležijo mirovnih pogajanj v Brest-Litovsku, in z obsodbo preganjanja Jugoslovancev, katerih je bilo baje na desetisoče pomorjenih brez provzročitve.

"Takozvane ustave, ki jih je ponudila monarhija kot podeljujoče možnost nadaljnjega razvoja narodov, so norčija ali komedija," pravi manifest. "V resnici prav te ustave utirajo Nemci in Madžari v njih organiziranem zatiranju proletarijskih narodov."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Za preustrojbo avstrijske ustave.

Amsterdam, 11. marca. — Gospodica zbornica avstrijskega državnega zbora, pravi dunajska brzojavka, je sprejela začasen vojni kredit 6.000.000.000 kron za prihodnje štiri mesece. Med razpravo o nasvetu zakona je dr. von Seydler, prvi minister, poudarjal potrebo za reformo v avstrijski ustavi.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Kitaj grozi boljševikom.

London, 11. marca, ponedeljek. — Kitajski poveljnik v Harbinu, Mandžuriji, je posvaril voditelja boljševiških čet v Sibiriji, da bo vpad v kitajsko ozemlje smatran za vojno dejanje, po sobotnih brzojavkah iz Harbina, ki jih je poslal Reuterjev poročevalec v Peking.

Kazaki so prijeli boljševiške voditelje v Blagovješčensku, glavnem mestu Amurske pokrajine, in razorožili boljševiške čete tamkaj.

Podpira boljševiške sovražnike.

Reuterjev shanghaiški poročevalec za "Limited" pravi v brzojavki, datirani zadnjo soboto, da so boljševiki v

Irkutsku brzojavili kitajskim oblastvom v mandžurski mejni postaji, da ni nobene namere, pokazati neprijaznost napram Kitaju, in da boljševiške čete samo napadajo upornega generala Semenova.

Brzojavka pristavlja, da so Kitajci odgovorili, da kitajski odnosi z Rusijo niso bili poslabšani in zato Kitajci ne morejo smatrati gen. Semenova za upornika.

Neka brzojavka na Exchange Telegraph iz Tien Tsina, poslana zadnjo soboto, pravi, da je bilo neuradno poročano iz Tokia, da se vršijo pogajanja med japonsko in sibirsko vlado ter da japonski časopisi smatrajo položaj za napet.

Japonija še neodločena.

Japonija se še ni odločila glede poslatve čet v Sibirijo, je izjavil prvi minister Terauchi v odgovoru na neko vprašanje v poslanski zbornici, po Reuterjevi brzojavki iz Shanghaia, ki navaja poročila iz Tokia z dne 9. marca.

Druga brzojavka prejeta iz Tokia pravi, da je minister zunanjih stvari Motono v odgovoru na neko vprašanje v zbornici izjavil, da ni bila prejeta od japonskih zaveznikov nobena prošnja, da naj Japonija pošlje čete v Sibirijo. Vrši se pogajanje, je rekel.

Voditelj opozicije je bil v prilog poslatvi čet, ali je izrazil bojazen, da bi utegnili navzočnost Japoncev v Sibiriji gnati Rusijo v naročje Nemčiji, ako se ne ukrenejo največje varnostne navedbe.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Boljševiški sovražnik se umika.

Harbin, Mandžurija, 12. marca. — Gen. Semenov, protiboljševiški voditelj v Sibiriji, se je umeknil v Mandžurijo pred prodiranjem močnejših boljševiških čet, po brzojavkah od meje.

Natančnost boljševiškega streljanja med bojevanjem smatrajo za znamenje sodelovanja prejšnjih nemških ujetnikov.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Cerkveno izobčenje boljševikov.

Petrograd, ponedeljek, 11. marca. — Vsi odhoda vladnih komisarjev v Moskvo je bil sestavljen poseben petrogradski vojaški revolucionarni odbor sedmerih mož, z Leonom Trockim kot predsednikom. Drugi odbor desetih članov, zastopajoč svet komisarjev, bo tudi sestavljen, z g. Žinov-jevom, pristašem Leninovim, kot predsednikom.

Neutrality poslanstva so sklenila ostati v Petrogradu. Nemci prodirajoči proti Odesi zadevajo ob odločen odpor ob liniji Slobodka-Znamenka. Nalezljivi legar se širi v Petrogradu.

Cerkveno izobčenje proti boljševikom, katero je razglasil dr. Tihon, patriarh vse Rusije in metropolit moskovski, je bilo čitano v vseh cerkvah v nedeljo.

Tukaj prejeto poročilo pravi, da Avstrija osamlja vse vojne ujetnike, ki so se vrnili, da tako prepreči propagando.

NEMŠKE ČETE ZAVZELE ODESO.

Berlin naznanja zasedbo najvažnejše ruske luke ob Črnem morju, ki odpira pot na vzhod.

URADNA POROČILA Z BOJIŠČ.

Nemški zrakoplovci bombardovali Pariz; 100 mrtvih, 79 ranjenih.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Rim, 11. marca. — Od Stelvia do Gardskega jezera je bilo s prestanki topniško bojevanje. Sovražne skupine so bile razkrojene v Veroglianski dolini, vzhodno od Adamella in blizu Tonala. Od Gardskega jezera do reke Piave je bilo nadlegujoče streljanje pogostejše na Asiški visoki planoti in na levi strani Brente. Južno od Naga so bile sovražne patrole pogostejše v beg.

Ob Piavi je bilo znatno obojestransko topniško bojevanje. Naše baterije, izdatno podpirane po zrakoplovskih opazovalcih, so provzročile razstrelbo neke sovražne baterije, zadele sovražne delajoče oddelke vzhodno od Saletuola ter razkropile in potopile brode in čolne nasproti Fagara.

Zrakoplovstvo.

V nedeljo so naši zrakoplovi bombardovali sovražna zrakoplovšča. Druga taborišča so bila bombardovana ponoči po peterih zrakoplovnicah. Skupaj je bilo spuščenih sedem ton bomb. Vsi naši zrakoplovi so se vrnili nepoškodovani, vključno s silnim sovražnemu streljanju. Na levi strani reke Piave so britanski zrakoplovci zbili dva sovražna stroja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Topniško bojevanje.

Rim, 12. marca. — Včeraj je kazalo naše topništvo povečano delavnost proti sovražnikovim zadnjim linijam na visoki planoti Tomezzi in pri Asiagu. Sovražne baterijske postojanke na levem bregu reke Piave so bile ob streljanje z dobrim učinkom. V Asiški dolini in vzhodno od Brente je bilo živahno sovražnikovo topniško streljanje.

Običajna delavnost naših pozvedovalnih oddelkov je povzročila ponekod obojestransko streljanje s puškami.

Zrakoplovstvo.

Pet sovražnih zrakoplovov je bilo zbitih, eden po naših zrakoplovcih, trije po britanskih zrakoplovcih in peti po francoskih obrambnih baterijah. Naše zrakoplovce so snoči obnovile svoje bombardovanje sovražnih zrakoplovskih lop.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 13. marca. — Ničesar ni izporočiti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Berlin, 13. marca. — Blizu Makova v ovinku Črne reke se je včeraj nadaljevala povečana delavnost francoskega topništva vsled našega uspešnega prodiranja v zadnjih dneh.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Ruska fronta.

Berlin, 11. marca. — Sovražna krčela so bila razkrojena pri Bahmaču, severovzhodno od Kijeva in blizu Razdjelne ob železnici Smerinka-Odesa. Drugod ni bilo nič novega.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Tevtonci zavzeli Odeso.

Berlin, 13. marca. — Nemške in avstro-ogrske čete so pred Odeso. Berlin (prek Londona), 13. marca. — Nemške čete so vkorakale v Odeso. To uradno naznanilo je bilo izdano nocoj.

(Predhodna mirovna pogodba podpisana po Rumuniji in centralnih vladstvih dne 5. marca je obsegala točko, po kateri ima Rumunija podpirati prevoz čet centralnih vladstev skozi Moldavijo in Besarabijo v Odeso. Ko je bila pogodba podpisana, je poluradna nemška agencija za novice naznanila, da je Nemčija pridobila naravnostno pot skozi Rusijo v Perzijo in Afganistan in Indijo. Prodiranje v Rusijo se je nadaljevalo vključno s pogodbi. Odesa ima prebivalcev 450.000.)

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Francoska fronta.

London, 11. marca. — Uspešen napad, v katerem smo več neprijateljev usmrtili ali ujeli in dve strojni puški uplenili, smo izvedli snoči južno od St. Quentin.

Sovražen oddelek, ki se je blizil našim linijam jugozapadno od La Bassee, je bil prepoden po streljanju s topovi in strojnimi puškami.

Znatno topniško streljanje na obeh straneh je bilo davi zarana jugovzhodno od Armentieres.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 11. marca. — Topniško in minometno bojevanje je bilo dostikrat poživljeno zvečer. Živahno pozvedovanje se je nadaljevalo. Naši oddelki so na več točkah prodrli v sovražne zakope na flandrski fronti, blizu Armentieres in na zapadnem bregu reke Meuse ter so dovedli nazaj ujetnikov in strojnih pušek.

Med nemškim bombardovanjem severovzhodno od Reimsa je zopet delovalo francosko znamenilno stražnišče, ki je bilo večkrat opaženo in ki je zgrajeno na katedrali v Reimsu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Nemci bombardovali Pariz.

Berlin, 12. marca. — V povračilo za sovražne zrakoplovke napade dne 9. in 10. marca na Stuttgart, Esslingen, Untertuerkheim in Mainz so naši zrakoplovci snoči v veliki meri in uspešno bombardovali Pariz.

Francosko poročilo.

Pariz, 12. marca. — Nemci so izgubili štiri zrakoplove v snočnem napadu na Pariz. Deset oddelkov kakih šestdeset strojev se je udeležilo napada. Eden napadajočih Gothia-strojev je bil zbit v plamenih tri milje od Chateau Thierry.

Stirintrideset oseb je bilo usmrčenih in devetinšdeset drugih ranjenih v Parizu in njegovih predmestjih vsled bomb.

Poleg bombnih žrtev se je šestindeset ljudi zadušilo, ko so se v paniki gnetli v prvostolni železnični vhod, da ubeže pred napadniki. To so bili večinoma ženske in otroci.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Male praske.

Berlin, 13. marca. — V mnogih oddelkih je bilo topniško bojevanje po-

WILSON IZRAZIL RUSIJI SIMPATIJO.

Poslal kongresu ruskih sovjetov pozdrav in izpodbudo k nadaljnjemu boju za svobodo.

95.000 REKRUTOV SKLICANIH.

Predsednik namerava še enkrat navesti vojne cilje Združenih Držav.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Wilson hoče podpirati Rusijo.

Washington, D. C., 11. marca. — Vojno proti nemški vladi, dokler ne bo prisiljena, umekniti svojo pest od Rusije, je proglasil danes predsednik Wilson.

Predsednik predlaga, da naj se Združene Države in njih alijanci bojujejo, dokler Rusija zopet ne pridobi nezmanjšane neodvisne vladarstva.

To drugo napoved vojne proti cesarski nemški vladi je predsednik pridružil poslanici na ruski narod po kongresu sovjetov, ki se ima sniti jutri v Moskvi, da preudari potrditev poniževalne mirovne pogodbe, ki sta jo Lenin in Trockij sprejela od nemške vlade.

Besedilo poslanice.

Predsednikova poslanica se glasi: "Ali naj ob sestanku kongresa sovjetov ne izrazim odkritosrčne naklonjenosti, katero čuti ljudstvo Združenih Držav za rusko ljudstvo v tem trenutku, ko se je vmešala nemška moč, da pretrže in razdere vso borbo za svobodo in nadomesti nemške želje za svrhu ruskega ljudstva."

"Dasi vlada Združenih Držav na nesrečo sedaj v položaju, pomagati naravnost in izdatno, kakor bi rada, vendar izvolite zagotoviti ruski narod po kongresu, da bo uporabila vsako prilžnost, da zavaruje za Rusijo iznova popolno vrhovno vladarstvo in neodvisnost v njenih lastnih stvarih ter polno obnovo njene velike vloge v življenju Evrope in modernega sveta."

"Celo srce naroda Združenih Držav je z ruskim narodom v poskus, osvoboditi se za vedno avtokratične vlade in postati gospodar svojega lastnega življenja."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

95.000 rekrutov sklicanih.

Washington, D. C., 12. marca. — Koj po sklicanju 95.000 izrebranih vojaških novincev, ki začno odhajati v vežbališča dne 29. marca, je provost-maršal-general Crowder izdal prvo ukazno povelje.

življeno zvečer. Dejansko pozvedovanje se je nadaljevalo. Pri odbitju belgijskega prodiranja vzhodno od Nieuporta smo ujeli enega častnika in trideset vojakov. Naša podjetja vzhodno od Zvonobeka in zapadno od Fromeliesa so nam prinesla trindvajset angleških in portugalskih ujetnikov.

V Champagni so zapadnopruske stotnije po dolgi topniški pripravi naskočile francoske zakope severovzhodno od Prosnasa, razdejale sovražne utrdbe in se vrnile s tridesetimi ujetniki.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Palestinska fronta.

London, 11. marca. — V soboto zvečer in v nedeljo se je naše severno prodiranje vstric ceste Jeruzalem-Nabulus nadaljevalo skozi jako strmo in težavno ozemlje vprico trdovratnega odpora po sovražniku, ki je rabil številne strojne puške iz skritih postojank.

Napredovali smo kakih 3.000 jardov na fronti dvanajstih milj. Visoke hrbte z razgledom na severni breg reke Wadi El Jeb smo zavarovali in odbili tri protinapade, podjete proti važnemu odseku teh hrbtov med Sheikh Saleom in Burj El Lisanehom, vzhodno od ceste. Dalje proti vzhodu smo utrdili našo novo linijo severno od Wadi El Aujeha.

Vso nedeljo so naši zrakoplovi sodelovali v napadih na sovražne čete in prevoze s strojnimi puškami in bombami na raznih točkah ob cesti v Nabulus. Podjetja se nadaljujejo.

radno naznanilo danes o času drugega zrebanja. Zapovedano bo drugo zrebanje, hrč ko kongres popravi zakon, tako da se lahko določi podlaga razdelitve med države po številu registriranih čet kot razred 1 prebivalstva.

V svrhu preračuna bo 800.000 mož smatranih za take, ki spadajo k drugemu zrebanju, dasi ne bo takšno število sklicano k zastavam ob nobenem času.

Odredba za zgodnji odhod ostalih vojaških novincev prvega zrebanja in nekaterih po drugem zrebanju sklicuje rekrute iz vsake države v uniji, izvzemši Iowo in Minnesoto. Iz države Illinois bo sklicanih samo 1.961 rekrutov v tem sklicu.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Gompers poslal brzojavko.

Washington, D. C., 13. marca. — Ameriški delavci so poslali brzojavko ruskemu narodu, pozivajoč ga k še enkratnemu močnemu odporu proti tevtonskemu gospostvu. Samuel Gompers, predsednik ameriške delavske zveze (A. F. of L.), je danes poslal kongresu ruskih sovjetov v Moskvi brzojavko simpatije do ruskega naroda "v njegovem boju za obrambo svobode".

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Wilson namerava velik govor.

Washington, D. C., 13. marca. — Predsednik Wilson namerava velik vojni govor dne 6. aprila, na dan prve obletnice ameriške napovedi vojne proti Nemčiji.

V tem nagovoru namerava predsednik iznova navesti vojne cilje Združenih Držav, obnoviti obljubo ameriškega naroda za boj do razdejavanja ruske avtokracije ter braniti svojo upravo pred kritiko o nespretnosti in nezadostnosti v vojskovanju.

Nagovor bo imel menda v Baltimoru. G. Wilson je prejel vabilo, da bi govoril tam ob otvoritvi bazarja za posojilo svobode, s katerim začne to mesto kampanjo za tretje posojilo svobode.

Jolietske novice.

— Smrtna kosa. Umrl je g. John Stefanič, dobro znani slovenski gostilničar pod h. št. 915 N. Scott street, v 44. letu svoje starosti, rojen v Dragatušu na Belokranjskem, bivajoč v Ameriki ozir. v Jolietu izza meseca majnika 1892, oženjen, član društva sv. Franciška št. 29 K. S. K. J. Smrt ga je pokosila nanaglo. Odkar je postal težko pljučno bolen, ni bil nič več tako trdnega zdravja kakor prejšnja leta, vendar ni nihče mislil, da moža korenjaka tako brzo pobere smrt. V torek je še ves dan veselo opravljal svoje delo in se ljubezljivo šalil s svojimi gosti. Ob enajstih zvečer je zapri svojo gostilno in šel domov. Ko je pregledal svoje speče otroke, kakor po navadi, se je sam podal k počitku. Vsi mučnega kašlja in težkega soplhanja pa je vstal in hodil po kuhinji. Ob polu 1. ure v sredo zarana pa se je zgrudil in obležal mrtve. Na mrtvaškem odru leži v svoji hiši št. 905 N. Scott st. Pogreb se bo vršil jutri, t. j. v soboto dopoldne, s črno sv. mašo ob 9. uri v slovenski cerkvi. Za pokojnikom žaluje njegova soproga ga. Anna Stefanič; potem osmeri otroci, šest hčerk in dva sinčka, Mamie (16 let stara), Lizzie (14½), Christie (13), Tonka (11), Katie (9), Pauline (8), Johnny (5) in Matt (3); nadalje njegova brata gg. Peter in Matt. Stefanič (brat Mike je umrl v Calumetu, Mich., 7. apr. 1911) ter sestri ga. Katie Mat. Sitar (Gary, Ind.) in ga. Mary Hlenič (Calumet, Mich.); in razen teh še drugi sorodniki. Pokojnik je bil značajan mož in eden največjih "tihih dobrotnikov" v naši župniji sv. Jožefa. O tem morebiti nekoliko več prihodnjik, ko izporočimo o pogrebu, ki se bo vršil pod vodstvom pogrebniške trdke A. Nemanich & Sin.

— Vesele krstnitke so imeli v nedeljo pri g. Martinu Škerjancu, 903 N. Broadway, katerega je njegova soproga ga. Mary roj. Avsec obdarila z ljubko hčerko, krščeno na ime Helen Louise. Botrovala sta mr. Frank in mrs. Aloysia Duša.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

FRANCOSKI VOJAKI PRODIRAJE ZA MOČNIM TOPNIŠKIM STRELJANJEM.

Ta znamenita fotografija kaže francoske vojake, prodirajoče za močnim topniškim streljanjem, ki jih dela ne razločne sovražniku. Ta napad je bil podjet naravnost prek Nikogaršne zemlje proti sovražnikovim zakopom, in in fotograf je očividno stavil v nevarnost svoje življenje, ker je moral biti pri kakem prednjem opazovalšču.

Sebastopolska Najdenka.

PREVEL REV. JOHN PLAZNIK.

(Dalje.)

Miss Quigley. Guvernanta, kako Vi zagovarjate svoje obnašanje?

Madame Lacroix. Prav nič, ko vidim, kako krivični ste proti otroku, se mi zdi boljše da sem tiho.

Miss Quigley. Kakšna skrivnost pa je to. Vi, ki ste bili vedno tako podložni in ki ste prejeli toliko dobrot od mene, Vi ste proti meni?

Madame Lacroix. Še črvicek se bo zvil, če se dela z njim presurovo.

Miss Quigley. Jaz nimam nobenih črvov v hiši.

Viktorija. Slabša je, kakor črv; kakca je; neumna papistinja. Saj nam je povedala.

Madame Lacroix. Sramota. Že veliko let nisem bila v katoliški cerkvi. Vseeno pa vem, kako napačno nazirajo imate o katoliški cerkvi. Veliko pravičnejši so katoličani z nami, kakor vi o s katoličani.

Miss Quigley. Ali moram poslušati kaj takega v svoji hiši! Zavetnica cerkvenih družtev, naročena na toliko pobožnega berila, pa moram kaj takega poslušati; pa še s papisti me primerjajo. Ali je moralo priti do tega.

Madame Lacroix. Resnico sem povedala in je ne prekličem.

Miss Quigley. V tem trenutku mi pojdite iz tega, čisto protestantovskega zavoda. Ko greste mimo parlorja, potrkajte. Tam se bova poravnale. Dragi, pojte z menoj. Ne smem vas pustiti v taki družbi. (Odide z vsemi dekleti.)

Madame Lacroix. (Si devlje klobuk na glavo.) Kocka je padla. Bala sem se, da bo prišlo do tega. To liko časa sem prenašala zaničevanje brezsrčne ženske! Sedaj je vsega konec, le mojih težav ne. Moj Bog, kaj sedaj! Sita sem življenja. Upanje in veselje bežita iz mojega srca. Bodočnost je temnejša, kakor preteklost. Ko bi stekla smrti v naročje, če bi me ne zadrževala le ena stvar. (Odide.)

Zagrinjalo pade.

Drugi prizor.

Soba v samostanu.

Častita mati in sestra Katarina olepšujeta oltar z Marijino podobo, katero so imele v šotoru na Krimu.

Sestra Katarina. Kako lepo, da nam je dala sestra Viktorina to podobo za naše novo domovanje.

Častita mati. Bila je velika žrtev za vse sestre v Chartresu. Ta podoba je videla vse naše težave na Krimu. Pri tej podobi naj iščemo tolažbe v svojih križih v tuji deželi.

Sestra Katarina. Ta podoba naj bo tudi priča zadnjega dejanja pričetne drame.

Častita mati. Ali še ni končana? Ali si še kaj zvedela od zadnjice? Sestra Katarina. Od onega svečanega trenutka, ko je on umrl, nisem še ničesar slišala o njej.

Častita mati. Ali si kaj pozvedela?

Sestra Katarina. Nikdo ne ve ničesar o njej. Spočetka je bil kakor srečen, le brez otrok sta bila. Povedali so mi, da je Adolf umrl v vojni, kar vem, o Evgeniji pa ne vedo ničesar.

Častita mati. Morda je tudi umrla na Krimu. Kakor sem zvedela, bila je tudi ona z njim.

Sestra Katarina. Zakaj mi niste tega prej povedali?

Častita mati. Bala sem se to povedati. Hotela sem tvoje misli odvrniti od teh stvari.

Sestra Katarina. Je vse za stonj. Moje misli so bile tam noč in dan, po noči in podnevi. Celo moje življenje je ena sama molitev za njeno vrnitev.

Častita mati. Potem ne vrjameš, da je mrtva?

Sestra Katarina. Nekaj mi pravi, da se zopet srečamo. Zdi se mi, kakor sem videla Adolfa v tuji deželi, da tako vidim tukaj, na tujem, tudi njo.

Častita mati. Ne imej takih misli. To te stori nesposobno za delo.

Sestra Katarina. Ne tako. Le če bi delam to, da tako lahko Bogu več darujem.

Častita mati. Je čisto brezuspšno toraj odvrniti tvoje misli od tega predmeta?

Sestra Katarina. Smrt edina mi jih more odgnati.

Častita mati. Njej pač hitiš v naročje. Kako si se spremenila.

Sestra Katarina. Smrt ne bo prišla, dokler ni moja naloga izvršena.

Častita mati. Si dovolj močna, da ti povem nekaj o smrti Adolfovici?

Sestra Katarina. Vse lahko prenesem. Moje srce je mirno.

Častita mati. (Ji pokaže sliko.) Ali poznate to?

Sestra Katarina. (Jo vzame v roko.) To je ona! Kje ste jo dobili?

Častita mati. Predno je umrl, mi jo je dal in prosil, da naj jo po-

več sem prehodila, ko sem korakala z Barneyem pred Sebastopol.

Roza. Pa ne maram, da bi hodili. Tudi ni povoda zato.

Maloney. Nimam povoda? Ali ti niso nič slabega rekli?

Roza. Ne. Vsaj veliko ne. Samo Miss Quigley hoče, da grem z njo v cerkev, ker pa nočem, mi nekatera dekleta pravijo papistinja. Ker pa ne vem, kaj to pomeni, me tudi ne boli.

Maloney. O, kaj takega ti pravijo! Tako drže objube! Jaz jim bom pokazala, da sem jaz odločila, da te je kraljica sem poslala.

Roza. Nikar se ne huduj. Saj veste, da ne maram iti.

Maloney. Že vem. Ničesar se ti ne more zgoditi; saj te varuje Marija. Sama sem te njej izročila na oni strani vode. Drži pa bi morali objube; jo pa tudi jaz ne bom. Kar sporoči mi, kadar ti bodo dajali imena ali te silili v ono lukno, katero imenujejo cerkev.

Roza. Kako naj sporočim? Saj ne bi znali brati mojega pisma. Koga naj pošljem?

Maloney. Kar skozi okno skoči in zbeži. Vprašaj za vdovico Maloney. Vsak mož, žena in otrok me pozna na daleč okoli.

Roza. Upam, da tega ne bo treba. Povejte mi, kaj pomeni papist ali papistinja.

Maloney. Boljše, da ne veš, dokler te ne popeljem h gospodu Bernardu, da te pouči. S tem ne bom prelo-mila objube. Objuba je objuba, veš; prelomiti je ne smemo. (Zvonec zazvoni.)

Roza. Mis Quigley že zvoni. Rekla mi je, da morem priti še tisto minuto, ko pozvoni. Še veliko bi vam rada povedala in težko je iti od Vas.

Maloney. Seveda je težko. Pa to ne bo trajalo vedno. Jaz sem vedno sama, mislim na te in gledam na tvoj stol pri peči in si predočujem, da ti tam sedi. Obrišem si solze in mislim, da bo moja ljubljena dobila visoko vzgojo.

Roza. Gospa ne maram biti, le tvoja ljubljena.

Maloney. To si vseeno lahko. Bodi še tako visoka gospa, na mene, vem, da ne boš pozabila. Tako rada čakam zavoljo tebe. Od mene te sme-jo vzeti, a ne od Boga in Njegove matere. Tedaj bi pa prišla, četudi bi morala iti skozi kamenite stene in nesla bi te tja v ono mesto, kjer tako govore, da tudi ene besede ne raz-umem.

Roza. Ne bojte se. Nikdo me ne bo vzel Bogu. Njegova ljubljena mati, katero vidim tolikokrat v sanjah, klečečo v Betlehemu pri jasičah, se mi smehlja in vem, da mi bo pomagala.

Maloney. Ali kedaj kaj rečejo zoper njo?

Roza. Tudi besede ne. Tudi jaz ne smem ničesar reči o njej. Marija jim je na poti. Se razume, da jim jaz nikoli ne povem svojih misli.

Maloney. Potem je vse dobro; bom pa še potrpela nekoliko časa. Pa z Bogom, če se moraš iti. Ločitev od tebe pomeni toliko, kakor bi mi kdo odtrgal kos srca. Sedaj mi bo prav dolg čas nekaj časa. Tako je vselej, kadar se poslovim od tebe.

Roza. Kedaj pa bom prišla, da bom živela pri vas.

Maloney. Nekaj časa že še ne. Zato me ne prosi. Tu, (ponudi ji nekoliko denarja), to sem si pritrkala od ust, ker ne maram, da bi bila ti brez denarja.

Roza. Ne, tega ne smem vzeti od Vas. Vse imam, kar rabim. Če bi rada kaj več, bi bilo zato, da bi vam dala.

Maloney. Jaz sem vedno zadovoljna s tem, kar mi Bog da. Zatorej vzemi.

Roza. Ali smem vzeti za neko go-spo, katere je bila vedno prijazna z menoj, pa bolj radi, kakor jaz?

Maloney. Gospa? Potrebna?

Roza. Da. Pozabila sem povedati o njej. Bodite dobri z njo.

Maloney. Kdo pa je?

Roza. Ne vem, kako ji je ime. Tukaj je učila francoščino. Rekli smo ji guvernanta. Mislim, da ne živi po-sebno daleč. Tu sem je prihajala vsako jutro in šla domu zvečer.

Maloney. Ali Miss Quigley ne da toliko, da bi ji ne bilo treba stradati.

Roza. O, da; toda včeraj jo je spodila. Meni je zelo žal. Rada sem jo imela, ker je bila prijazna z me-noj. Spodila jo je, ker me je zagovarjala, ko so mi druga dekleta rekla, da sem papistinja.

Maloney. Potem jo bom pa poiskala in vzela v svojo kočjo, če nima boljše. Ali ne bo vžaljena, če ji kaj ponudim?

Roza. Kar sem slišala od svoje tovaršice, je popolnoma zapuščenca. Če jo najdete, ji povejte, da mi je bilo zelo žal, da je morala iti stran.

Maloney. To ji bom pa že po-vedala.

(Zvon zazvoni neznošno.)

Roza. Miss Quigley že zopet zvo-ni. Sem pozabila, da je že prej zvo-nila. Z Bogom, pozdravljeni; hiteti moram, če ne, bo prav jezna.

Maloney. Z Bogom! (Jo polju-bi.) Pa še en poljubček. (Jo polju-bi.) Ne prenehoma.) Naj te blagoslovi Bog in mati Božja. (Roza odide.) Če je sestanek sladek je ločitev gren-

ka. Zdi se mi, da bi bilo boljše, če bi sploh blizu ne prišla. Bo pa preteklo en teden, predno se bom potolažila.

Priti pa moram zavoljo nje, da jo ne popačijo. Hvala Bogu, da je še vse v redu.

Suzana vstopi s tace, na kateri je kruh in sir, nož in srebrne vilice in serveta.

Suzana (postavi stvari na mizo.) Miss Quigley vam to pošilja: Vzemi kar hočete; saj bo sama kmalu prišla k vam.

Maloney. To je pa lepo od nje. (Ogleduje stvari, nazadnje pa previdno vzame serveto v roko.) Zakaj je neki to prinesla. Morda moram pomiti, ka-dar snem. S tem pa se obriše krožni-ke in kozarce. Zato je pa spet prele-po. (Ko tako govori med seboj, po-kuka noter Amalija Sharp in si natan-čno ogleda sobo.)

Amalija. (Tiho vstopi in pomi-ga nekomu zadaj.) Pot je prosta. Ni-kogar ni tu, razven te stare ženske. (Vsa dekleta se prikradejo noter.)

Maloney. (Vstane, se priklanja s serveto v rokah.) O, saj vas vse vi-dim dobro, gospodične.

Amalija. Dobro smo proste, da. Viktorija. Le pogledjte, Miss Quigley ji je poslala najboljšo stvar—najboljši nož, srebrne vilice — vsa čast kraljičini varovanki. Me ne dobimo kaj takega.

Maloney. Ali temu pravite vi-lice?

Viktorija. Prav gotovo. Kaj pa vi mislite, da je?

Maloney. Podobno je žlici. Za močnik bi težko jedla z njimi. Zakaj pa je to? (Kaže serveto.)

Amalija. To je zato, da se oble-ka ne vmaže, kadar jemo.

Maloney. (Odloži serveto.) Po-tem pa ne rabim tega. Te obleke že ne bom pomazala, kadar to-le jem.

Viktorija. Gotovo ne. Saj ni dala nič drugega, kakor kruh in sir.

Maloney. Za tako ubogo vdovo, kakor sem jaz, je čisto dobro.

Avgusta. Zakaj pa se potem ne vsedete in jeste?

Maloney. (Se vsede in vzame nož, kakor bi hotela rezati kruh; potem ga pa vrže dol.) Ne ljubi se mi sedaj. Mo-je srce je polno nečesa drugega.

Avgusta. Kaj vas vznemirja?

Maloney. Slovo od tega ljubje-nega otroka.

Avgusta. Mislite Rozo?

Maloney. Da, ljubljena.

Avgusta. Ste Vi njena strežnica?

Maloney. Tudi, če me že hočete tako imenovati. Pa ji nisem že stre-gla dokaj dnij.

Viktorija. Morda ste njena mati?

Maloney. Ne, gospodična. Ka-ko morete misliti kaj takega! Pogledjte mene in premislite, če sem podobna materi takega biserja.

Viktorija. Nekoliko vam je po-dobna okrog nosa. Morda ste njena stara mati?

Maloney. Ne, ne. Zato jo pa vseeno ljubim bolj, kakor če bi bila njena mati.

Avgusta. Kdo pa je njena mati?

Maloney. Če mi poveste kdo, pa vam povem in vam bom tudi hvaležna.

Avgusta. Vi tudi ne veste?

Maloney. Ne vem. Zato vam tudi ne morem povedati.

Viktorija. Kakega berača hči je, pa so jo vrnili kraljici, kot kaj ve-likega.

Maloney. Kaj takega si upate reči o moji Rozi? Povem vam, da je gospa.

Avgusta. Kako morete pove-dati?

Maloney. Zavoljo drage obleke, katero je imela, ko smo jo našli.

Avgusta. Našli! Kje?

Maloney. Kje — v Sebastopolu v palači, katero so Rusi ropali.

Bessy. Roza je gospa, naj bo, kar hoče.

Viktorija. Morala bi biti, kakor vidimo, še mi.

Maloney. Pa bo enkrat.

Viktorija. Kako pa veste? Ali ste čarovnica, ženska stara?

Maloney. Jaz ne prerokujem pri-hodnosti, kakor ciganka, s katero ste zadnjič govorili v gozdu.

Viktorija. Vem, da ste rekli Rozi, naj se priklupi Miss Quigley, da nas postavi v slabo luč.

Maloney. Jaz tudi ne pripove-dujem dogodkov.

Viktorija. Je že boljše za vas, da ne.

Avgusta. Ne nagajaj tako stari ženi (vdovi). Povejte mi, kako veste, da bo Roza gospa.

Maloney. Brezmadežna mi to pravi. Kadar molim za ljubljeno, se mi vselej zdi, da mi pravi, da bo pri-šla njena mati in jo vzela.

Viktorija. Neumnost, kako ne-umni so papisti.

Maloney. Bote videli kmalu, če je neumno zaupati v Marijo.

Viktorija. Kmalu bomo videli. Kaj pa pomeni ona pesem, katero ved-no poje? Ali je himna Brezmadežni Devici, kakor jo imenujete?

Maloney. Morda je, morda ni, ker je ne razumem.

Avgusta. V katerem jeziku pa je?

Maloney. Ne vem. Morda v ru-skem.

Avgusta. Zakaj v Ruskem?

Maloney. Zato, ker sem jo na-šla v ruski hiši.

Avgusta. Če je bila tolika, da se

je naučila peti, zakaj pa ne pove imena svoje matere?

Maloney. Bila je mala stvarca, ko sem jo pobrala. Če se je naučila to pesem od matere, ne vem; le mislila sem tako.

Avgusta. Nemogoče.

Maloney. Ne vem. (Se vsede; in giblje, kakor bi imela otročička v roki.) Vem, da ji je mati pela tako. (Poje kako narodno uspravanko in se ziblje, kakor preje.) Tako sem jaz pela svoji punčki, dokler je bila živa. Nič se ne bi čudila, če se je naučila melodijo od mene. Sedaj pa poje z angeljci v ne-besih, kakor vam poje Roza.

Viktorija. To je govorjenje — vredno papistinje.

Maloney. (Se dvigne.) Gospodič-na, Vi imate prav radi nesposobna imena, a ne drznite si zopet kaj takega storiti z mojo Rozo.

Viktorija. Kdo vam je to po-vedal? Ona najbrž?

Maloney. Ni mi povedala kdo. Zdaj pa vse vem. Zato držite svoj grd jezik za zobmi zanaprej.

Viktorija. Res. Vi bi mi ga se-veda odrezali, če bi ga dobili, kakor prava papistinja.

(Dalje prih.)

Hansen & Petersen Co.

503 CASS STREET, JOLIET, ILLS.

Barve

STENSKI PAPIR

Richardson 5 let garantirana barva, galon \$1.85.

Calcimine vseh barv, 40 in 45c zavoj.

Varniši, staine, olje, trepetin, ščetke, tudi steklo in drugo blago ceneje kot drugje v Jolietu.

Blago pripeljemo na vaš dom.

Oči pregledamo

Naočnike priredimo

Smith & McGuire

JEWELERS AND OPTICIANS

320 Van Buren St, Joliet

D'ARCY BUILDING

Andrej Stirn

SLOVENSKI ČREVLJAR.

Popravljam moške, ženske in otroške ČEVLJE.

1011 N. Chicago Str., Joliet, Illinois.

Frank Bambich

TRGOVEC Z ZLATNINO

1107½ N. Hickory St., Joliet.

Se priporoča rojakom, če po-trebujejo kak kos zlatnine, bodisi uro, verižico, prstane ali sploh kar spada v zlatnin-sko trgovino.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeni

dobite vsako reč 20 odstot ceneje kot kerkoli drug-je. Prodajem samo jamčeno blago.

Popravljam vse vrste amerišanske in starokraj-ske ure in zlatnino za vsako delo jamči.

SLOVENCI IN HRVATI po celi Ameriki.

Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pi-šite meni kaj bi radi pa vam pošljem ce-no. Vsaka reč vas košta 20 odstot cene-je, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH

901 N. Hickory St JOLIET, ILL.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Homewood Coal

Yard

M MIKAN, MANAGER

Trd in Mehak Premog

ter drva in kurivo

1624 Nicholson St., Joliet, Ill.

PHONE 1797W

SOBE V NAJEM I LUNCH ROOM.

JOHN MARTIN, SODNIK

(Justice of the Peace)

Kadar imate kaj posla na sodišču ali vložite tožbo zoper koga, ali hočete iz-tirjati dolg, oglasite se pri meni, ker z mano lahko govorite v materinem je-ziku.

Uradne ure: jutro od 8.—12. Popol-dne od 1:30—5. Zvečer po dogovoru.

Urad imam na:

321 JEFFERSON STREET, (nasproti Court House), Joliet, Ills.

Valentin Fajnik, Jr.

Billiard Parlor

Tržim fine smodke in vse vrste duhan.

DOBRODOŠLI!

120 MOEN AVE., ROCKDALE, ILL.

Kdor je žejen ali lačen se lahko pri meni okrepi.

The Will County

National

Bank

OF JOLIET, ILLINOIS.

Prejema raznovrstne denarne uloge

ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik.

HENRY WEBER, kašir.

Mi hočemo tvoj denar

ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vse-lej postregli z najnižjimi tržnimi ce-nami. Mi imamo v zalogi vsakovrat-nega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in singlne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglaš se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi se bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu

DES PLAINES IN CLINTON STS.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kali-fornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

PRODAJAM TUDI TRDI IN MEHKI PREMOG.

TELEFON 7612.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILLS.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1916
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Družbino geslo: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELIICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

STEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERIC, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. STUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Društvene vesti.

Pittsburgh, Pa., 11. marca 1918.

Vsi člani in članice Društva sv. Družine št. 11 D. S. D. v Pittsburghu, Pa., so naprošeni, da se udeležijo seje, katera se vrši v nedeljo 17. marca po prvi sv. maši v K. S. Domu. Ker bomo imeli več važnih predlogov v korist društva, je vsacega člana dolžnost, da se iste udeleži.

Onim rojakom in rojakinjam, kateri nameravajo pristopiti v naše veliko in močno društvo, priporočamo, da to storijo prihodnjo nedeljo, ker je do tega časa še pristop v društvo prost in s tem si lahko vsaki prihrani par dolarjev.

V nadi, da se člani in članice udeležijo prihodnje seje v polnem številu, pozdravlja vse članstvo D. S. D.
Odbor št. 11.

POZIV SLOVENCEM IN NJIHOVIM VODITELJEM!

Mar mož se bo vstrašil penecih valov,
Mar gledal brezčutno bo s trdnih bregov,
Da v morji sovražnem tujine
Ta čolnič izgine,
Ta čolnič, ki narodici nosi njegov?
Nikdar in nikdar!Jaz vržem se v morje, naj tuli vihar,
Za mano, za mano, kedor je plavar,
Brodarjem pomoči nesimo.
Naš čolnič pogube otmimo!
(S. Gregorič.)

Rojaki! Časi, v katerih se nahajamo, so časi resnosti in svetovnih preobratov. Kakor so ti časi velevažni za vse velike narode, je gotovo, da so ti časi še toliko bolj pomenljivi in važni za naše narode, katere se je dosedaj izsešavalo in zatiralo od strani mogočnih in velikih narodov.

Za slednje se je zavzel zlasti naš predvarni in dalekovidni slavni predsednik Z. D., Mr. Woodrow Wilson.

Se povsod zmagovalni ameriški zvezdnati prapor, zastopnik demokracije in svobode, ta up pravice in resnice, že vira ponosno na bojnem polju! Za njim pa stoji zveto, trdno kot neomajana skala, stodesetmilijski narod, pripravljen in voljan, vse doprineesti in žrtvovati injetje, kri in življenje v doseg zmagati nad avtokracijo in tiranizmom, katere sta tlačila in davila uboge manjše narode, med katere je imel naš žalostno srečo spadati tudi naš slovenski narod.

Rojaki! Kakor je združen ta stodesetmilijski ameriški narod za en skupni cilj, tako poskusimo tudi mi, — slovinci, se vsaj sedaj, ko se bliža kazalec časa k dvanajsti uri! Četudi smo mali, — veliki bomo, ako se združimo!

Poglejmo za trenutek v svojo rojstno domovino, kako lepo se združuje tam naš narod, oziroma je se združen. Hejbar, bivši ljubljanski župan, pravi Slovencem v svojem članku: "Ako je bilo dosedaj mnogo teptanih, jih po vojni ne bo in ne sme biti. To je zavezništvo morja prelite krvi. Sila demokracije misli zahteva v prvi vrsti: Naj narod sam odločuje o svoji usodi. To je misel, za katero bje vsako slovenstvo, ako srce, pod kmetičko srcajo in pod gosposko suknjo!"

In kako je naš narod stanovit in neomajen v svojih zahtevah, pa najsi njegovih sovražniki Tevtoni izgubijo ali pa dobivajo sijajne zmage, ka-

žejo zlasti vrstice sedanjega tamošnega zvestega narodnega voditelja Dr. Antona Korošca, kateri pravi: "Čim večja je nevarnost, toliko trdnjeje morajo stati vsi ljudje na braniku naših narodnih svetinj. — Kdor se sedaj skriva, je lukavica, izdajica in propalica!"

Ta klic našega narodnega voditelja v domovini naj bi zlasti veljal nam ameriškim Slovincem. To je klic prave slovenske srčne krvi! Torej to je klic naroda, ki kliče nas ameriške Slovence na pomoč, kateri živimo v svobodni deželi, kjer je nam dana vsa prilika, da javno povemo svetovni javnosti, kdo in kaj da smo in kaj da želimo!

Bratje in sestre! Večni pečat sramote bo ostal na naših čelih, ako bomo prezrli to važno in tako redko ter močnejše zadnjo priliko, ki je še kedaj dana našem križanemu narodu za njegovo rešitev. Nasprotno pa, če se združeni organiziramo v pravo narodno kolo, bomo, ako bomo dosegli svoj cilj, ostali navječji močje v zgodovini svojega naroda.

Vse to je pa nam nemogoče in nedosegljivo, ako se ne združimo vsi skupaj brez razlike glede našega političnega prepričanja. Zato naj bi se odložila medsebojna politična nasprotstva za čas, ko se bje boj za narodni obstoj, "to be, or not to be!"

Za takele politične boje boste imeli Slovenci v Ameriki časa še več kot dovolj, — dasiravno nam vsem skupaj to največ škoduje in nas najbolj razdvojuje in mori s tako silo, da smo potem popolnoma mrtvi za kako skupno akcijo, tikajočo se celokupnega naroda. Bodi že karkoli hoče, katoličan, svobodomiselec ali socijalist, — nazadnje si pa le Slovinci! In kot tak si dolžan vse storiti za odrešenje svojega lastnega naroda!

"A bratje združimo vsi dušna svetila
Ter dajmo jih domu na sverbi altar!"

Tako pozivlja Slovence v svoji poziciji naš neumrljiv in delih S. Gregorič. Kako lepa sugestija v tej poziciji, kako lepe besede! Ali ne veljajo te besede nam? Radi tega hitimo — in združimo se!

Radi tega bi svetoval Slov. Nar. Zvezi in Slov. Rep. Zdrženju, da bi glavna odbora teh dveh organizacij priredila in sklicala skupni narodni sestanek v najkrajšem času, na katerega se naj povabi vse slov. duhovnike, vse časnikarje in vse predsednike ali pa v to izvoljene zastopnike vseh enot in zvez ter raznih samostojnih društev v Ameriki.

Moja kakor stotero drugih rodoljubov prisrčna želja je, da bi se to zgodilo: kajti le v združenji akciji bomo imeli uspeh.

Ako se bode pa to zgodilo, pa prosim Vas vse slov. duhovnike, vse slov. časnikarje in vse slovenske katoliške močje, svobodomiselce in socijaliste, da pustite tedaj svoje stare sporne točke doma; in sveto in drago Vam naj bo le slovenska zemlja in njen zatirani rod!

To Vas prosim v imenu morja po nedolžnem prelite slovenske krvi ter v imenu vseh onih, ki so jih podavili in pomorili samo zato, ker so bili to kot mi, — namreč Slovenci!

Prepričan sem v dno svoje duše in srca, da boste storili to! Mi pa bomo vsi kor en mož sledili z zaupanjem Vam, našim bodočim narodnim voditeljem.

Za združeno akcijo vam kličem z Gregoričem vred:
"Bog živi vse Slovence
Pod streho hiše ene!"IVAN JERIC.
La Salle, Ill., 10. marca 1918.

PRED KRIŽANIM.

Spisal Ljubo Mrak.

Blizala se je noč in po cerkvi je postajalo temno. Pred glavnim altajem je trepetala večna luč, skrivnostno migljala in vabila... Visoko pobarvana okna so bila zasopla in zamrznjena. Zunaj je naletaval sneg počasi in tiho.

Ob steni pri stranskem altarju stoji velik križ. Kristovo lice je blede, resno in žalostno.

Vstopil je v cerkev človek. Bil je velik, napol razdrapan, težko je hodil. Njegove sive oči so bile motne, v lica sta mu začrtali otožnost in bolezen svoje poteze.

Pokleknil je pred Krista. Sklonila se mu je zmučena glava na noge Rešenikove, solzne oči so jih zmočile. Milo in tiho je začel tožiti: "O, Kriste, odpusti! Ljubezen mi je vzela veselje do življenja. Ker sem oropan sreče, sem postal izgubljenec. Prijatelj je izrabil mojo prijaznost in mi je vzel njo, ki mi je bila najdražja. Kakor razbojnikji so padli vsi na-me, da so mi ubili dušo. — Znamenje jim je dal on. — Obreklija beseda iz njegovih ust mi je vzela poštenje. O, Kriste, tudi Tebe je izdal Iškarijot, toda Ti si mu odpustil. Ah, ali jaz? Zda mu odpustim ob tej pozni uri spoznanja, odpusti tudi Ti meni in njemu! Odpusti mi samotnemu brezdomovincu in ozri se name milostno!"

Dvignil je mož glavo. Krist je visel pred njim tih in mrtev. e bledeješe je postalo v poltemi njegovo lice, še žalostnejše.

"O, Kriste, odpusti!"
Zadnji žarek solnce je za hip prodrl oblake in zažarel v cerkvi.

Zginila je črna senca.

Telo Kristovo je zablestelo. Njegove okrvavljene noge, namočene s solzami tujca, so bile kakor dve rosi liliji pod žarečim solncem.

"O, Kriste, odpusti!"

Veliko sem zagrešil. Umoril sem mater. Z žalostjo sem ji zastrupljal srce, z razuzdanostjo sem ji je ubijal. Zagrešili so drugi na meni, a jaz na njej, najboljši, najljubeznivejši materi. Ljubezen do ideala mi je že prinesla razočaranje, a razočaranje je rodilo greh. Zakaj se nisem povrnil k Tebi v tistih urah?!

Čista je bila moja ljubezen kakor deviška roža, in nisem ljubil strasti, ne lepote svojega ideala, ljubil sem njeno dušo. Ljubil sem jo, globoko in krasno dušo, želeč, da bi tudi ona ljubila mene v Tebi. Globoka je bila tista duša, kakor izvir studenca v sredini gore, in zato je nisem mogel iztrgati iz sebe, nisem je mogel pozabiti.

Sanjal sem o popolnosti dveh duš, a vzeli so mi sanje in napojili me z žolčem.

"O, Kriste, odpusti!"
Solnčna luč je, kakor v zlati glorioli, vzblestela krog glave Rešenika, njegovo lice se je razjasnilo.

In bral je na njem odpustanje trudni romar. Potolažena je bila vedno bolj njegova duša.

Klečal je pred Križanim do pozne ure.

Drugo jutro so našli pred cerkvenimi vrati klečecega tujca zmraznjena. Naslonjen na široke podboje, se je smehljaj mirno, udano. — Na njegovem licu pa je blestela zmraznjena — zadnja solza...

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Mezopotamijska fronta.

London, 11. marca. — Turška posadka iz Hita se je dalje umikala in zaseda sedaj Khan-Baghdadi ob Evfratu, dvaindvajset milj nad Hitom.

Med umikanjem so bili Turki napadani po naših zrakoplovih z bombami in strojnimi puškami iz višine 2,500 črevljev do pod 100 črevljev. Težke izgube so bile prizadete.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on March 14, 1918, as required by the act of October 6, 1917.

Rooseveltov sin ranjen.

New York, 13. marca. — Archibald Roosevelt, sin Theodore Roosevelta, je bil ranjen v boju na Francoskem. Mladi Roosevelt je kapitan v ameriški armadi.

Brzojavka v Col. Rooseveltov urad je prišla od Theodore Roosevelta ml., majorja v ameriški ekspedicijski armadi. Glasi se:

"Archie ranjen po šrapnelu lahko na nogi. Roka zlomljena, a ne hudo. Nobene nevarnosti. Ted."

"Ponosen sem na svoje štiri sime, kakor le morem biti," je rekel Col. Roosevelt, ko je bil obveščen po telefonu v svojem domu v Oyster Bay: "Dokler Archie ni usmrčen, je vse prav."

Šolstvo na Ogrskem.

Ogrska je imela l. 1910 12,894 mažarskih ljudskih šol, vse druge narodnostne skupno pa le 3461. Če vpoštevamo zadnje ljudsko štetje izza leta 1910, dobimo sledeče razmere: 8,561,520 Mažarov, ali 45,5 odst. vsega ogrskega prebivalstva ima 12,894 ljudskih šol, ali

72,4 odst. 10,603,309 nemažarov, ali 54,6 odst. vsega prebivalstva ima le 3461 ljudskih šol ali 27,6 odst. Kako pritiskajo Mažari na nemažarske šole, naj kažejo sledeče številke o stanju nemških ljudskih šol: Leta 1880 je bila na Ogrskem 701 ljudska šola popolnoma nemška. Toda 1910 je bilo samo še 443 nemških šol; nemaško-mažarske so izginile s površja. Izmed leta 1910 nastetih nemških šolagodnih otrok: namreč 241,518 je obiskovalo le 20 odst. to je kakih 49,300 otrok nemške šole, ostali so morali posečati mažarske ljudske šole. Druge narodnosti imajo primeroma še manj svojih šol kot Nemci. Ogrska se s tem krivičnim postopanjem sistematično mažarizira, ali dolgo ne more iti tako naprej. Zgodovina bo postavila svoje meje in z železnim glasom bo zaklicala: do tu in ne dalje!

Včeraj, danes in jutri.

Vsakdo se z veseljem spominja na zdravilo, ki mu je pomagalo včeraj. On ve, da mu pomaga tudi danes ali jutri, če se neprilike zopet pojavijo. Mr. John Zlatohlavek, Dysart, Ia., je pripisal svojemu naročilu z dne 2. feb. 1918 sledečo opombo: "Pred šestnajstimi leti, ko sem bil nevarno bolan več nego šest tednov v New Yorku, me je Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino skoro nemudoma pozdravilo. Raditega se zopet zatekam k temu zdravilu." Trinerjevo zdravilno vino vselej pomaga v slučaju zaprtja, neprebnosti, napetosti, glavobola, brezspanja, nervoznosti, splošne slabosti itd. Mr. Frank Lycka nam je pisal iz Lansing, Mich.: "Priporočam Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino vsem svojim rojakom." Kadar ga Vi poskusite, bodele storili enako. Cena \$1.10 po lekarnah. Trinerjev limiment nima primere za zdravitev revmatizma, nevralgije, boli v ledju, otekline, itd. Cena 35 in 65c po lekarnah, po pošti 45 in 75c. — Jos. Triner Company, Mfg. Chemists, 13331343 So. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

OTVORITEV

B. AND G. Cash
and Carry Grocery

PHONE 5342

305 N. Ottawa St., Joliet

v sob. 16. marca 1918

Special Savoy Food Products

AND

Hawkeye Pure Food Products
DEMONSTRATIONSFood Lecture at 3 P. M.
Souvenirs FreeSpomlad
Velika NočFantje in možje si
hočejo pripraviti
lepe nove obleke
za lepe velikonočne
praznike in veselo
pomladno sezono. To pa naj
ugodnejše storijo,
če pridejo v našo
veliko prodajalno
in si izberejo eno
našihKuppenheimer-jevih Oblek
za spomlad in leto 1918

Tu boste našli nove mode in nove ideje za mično opravo. Prepričani boste, da so naše Kuppenheimer-jeve obleke res najlepše bodisi glede kroja in blaga. Le v največjih prodajalnah najdete te vrste obleke v vsakem mestu Amerike.

\$15 \$18 \$20 \$25 \$30

Ali se zavedate? To bodi naše vabilo, da posetite
"Prodajalno Kuppenheimer-jevih oblek v Jolietu"

THE EAGLE

"Joliet's Biggest and Best Clothing and Furniture House"

406-8-10 N. Chicago St.,

Joliet, Illinois

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)
Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.
Po poljskem izvirniku poslovenil Podravske.

(Dalje.)
XIV.
Tri tedne pozneje opoldne je dospel Novoveški v Hreptov. Potoval pa je bil iz Raškova v Hreptov tako dolgo zato, ker se je večkrat prepeljal na drugo stran Dnestra, napadaje čambule in tatarska krdela, nastanjena v raznih stanicah ob reki. Ti so potem pripovedovali prihajajoči sultanovi vojski, da po povod videli poljske oddelke ter čuli o velikih vojskah, ki jim same zastopajo pot, ne da bi čakale Turkov pod Kamenec, in se v veliki vojski pomerijo z njimi.

Sultan, ki so ga bili slepi o slabosti ljudovladini, je bil zelo osupel. Posiljal je Lipke, Valahe in naddunavske orde naprej, sam pa je le počasi stopal dalje, zakaj ob vsej neizmerni moči se je zelo bal, da bi se spoprijel z redovno vojsko poljske ljudovlade.

V Hreptovu Novoveški ni našel več Volodijevskega, zakaj mali vitez je bil šel za Motovilom proti krimski ordi in proti Doroženku. Ondi je dodajal novo slavo k nekdanji in dosegel dokaj zmaga. Pobil je sirovega Korpana in prepustil njegovo truplo zverini na bojišču; pobil je tudi groznega Drozda, hrabrega Mališka, dva brata Sinja, sloveča kazenska četovca in dokaj manjših tolp in čambulov.

Gospa Volodijevska se je prav tedaj, ko je dospel Novoveški, odpravljala z ostalimi ljudmi in s taborom v Kamenec, zakaj iz Hreptova je bilo treba oditi zaradi prihajajočega turškega navala. Z žalostjo v srcu je odhajala gospa Volodijevska iz telesne trdnjave, v kateri je bila res doživela marsikaj, kjer pa ji je bila tudi minila najsrečnejša doba njenega življenja — poleg moza, med slovečimi vojski, med najljubšimi srci. Sedaj je imela na svojo prošnjo oditi v Kamenec, se izročiti v roke nepoznani usodi in nevarnostim, kakršne so grozile obleganecem.

Ker pa je bila kaj pogumna, se ni vdala žalosti, nego je pozorno nadzirala priprave, vojake in ves tabor. Pomagala sta ji pri tem Zagloba, ki je v vsakem slučaju z razumom presežal druge, in gospod Mušalski, nenavadno zveden in izkušen mož.

Vsi so se zelo razveselili Novoveškega, daš so z obraza mladega viteza takoj spoznali, da ni bil niti Evica, niti sladke Zofije otel iz sužnosti. Barbka je z vročimi solzami objokovala usodo obeh gospodičen, zakaj že ji je smela zmatrati za izgubljeni. Prodani Bog ve komu, so ji bili utegnili s stambulskega sejma odgnati v Malo Azijo, kam na turške otoke ali celo v Egipt. Ondi sta bili gotovo zaprti v harem. Zato ji skoro ni bilo mogoče odkupiti, da, niti pozvedeti zanj.

Jokala se je Barbka, jokal se je bistroumni Zagloba, jokal gospod Mušalski, edini Novoveški je imel oči suhe, ker so mu že bile poše solze. Ko pa je pripovedoval, kako je bil začel celo tja pod Tikič ob Dunavu ter ondi pobil Lipke blizu sultanove vojske in ujel zlobnega Tuhaj-bejeviča, sta jela stara viteza točiti po sabljah ter klicati: "Dajte ga sem! Poginiti mora tukaj v Hreptovu."

Novoveški odgovori nato: "Nikakor ne v Hreptovu, nego poginil je v Raškovi, in sicer take smrti, kakršno mu je bil izmisli tukajšnji stražnik, ki pa ni bila lahka."

Zdaj je povedal, kakšne smrti je bil umrl Azija Tuhaj-bejevič. Poslušali so ga z grozo, toda brez pomilovanja. "Da Bog preganja zločinstva, je znano," reče naposled Zagloba, "toda čudno je to, da zlojed tako slabo brani svoje služabnike."

Barbka je pobožno zdihnila, dvignila oči in dejala po kratkem pomisleku: "Nima dovolj moči, da bi nasprotoval Bogu."

"Prav ste povedali, gospa!" zakliče Mušalski, "zakaj ako bi bil — kar pa Bog začuvaj! — zlojed močnejši od Boga, bi zdajci prenehala vsakršna justitica in z njo vred bi bila pokopana tudi ljudovlada."

"Zato se tudi Turkov ne bojim; prvič, ker so to nečimurniki, drugič pa so sinovi Belcebubov!" odgovori Zagloba. "Nekaj časa so molčali vsi. Novoveški je sedel na klopi ter opiral roke ob kolena. Nekamo steklene oči pa so mu zrla v tla. Mušalski se obrne k njemu: "Moralo se ti je vendar olajšati srce," reče, "zakaj to je vendar velika tolažba, ako se utegnemo primerno osvetiti."

"Povejte, gospod, ali vam je odleglo, ali vam je laže sedaj?" ga vpraša Barbka z glasom, polnim pomilovanja. Velikan je nekaj časa molčal, kakor bi se boril s svojimi mislimi. Naposled je odgovoril z glasom, ki je razodeval veliko čudenje, in tako tiho, da so ga komaj slišali: "Pomislite — kakor Boga ljubim —

tako sem si mislil tudi jaz, da mi bo bolje, ko ga ugonobim... Videl sem ga na kolu, videl, kako so mu s sveterom vrtali oko, in domišljal sem si, da mi bo bolje; temu pa ni tako!..."

Ob teh besedah si Novoveški z rokami objame nesrečno glavo in reče med stisnjenimi zobmi:

"Bolje je bilo njemu na kolu, bolje takrat, ko so mu vrtali oko, bolje z ognjem na dlanih, nego meni s tem, kar tiči v meni, kar razgraja v mojih mislih in mojem spominu. Edina smrt me umiri, smrt, smrt..."

Ko Barbka to zasliši, naglo vstane, položijo nesrečniku roko na glavo in reče:

"Daj va mjo Bog najti pod Kamenecem, zakaj prav pravite, da je to edina uteha!"

On pa zapre oči ter jame ponavljati: "Oh, da, da! Bog povrni!"

In še istega večera so odrinili vsi v Kamenec.

Dospevši izza ograje, je Barbka še dolgo ogledovala trdnjavo, ki se je lesketala v večerni zarji. Naposled se prekrizla in reče:

"Bog daj, da bi se še vrnila semkaj vate, dragi Hreptov!... Bog, da naju ne bi doletelo nič hujšega!..."

In dve solzi sta se ji potocijo po rožnatem licu. Nekaka čudna žalost je prevzela srca vsem — molče so potovali dalje.

V tem se je bilo stemnilo.

V Kamenec so potovali počasi, zakaj tabor se je pomikal le polagoma. Med vozovi je stopala čreda konj, volov, bivolov, velblodov; nalašč za to odločeni stražniki so čuvali črede. Nekateri izmed služabnikov in vojakov so se bili v Hreptovu oženili, torej je bilo tudi nekaj žensk v taboru. Vojakov je bilo toliko, kolikor jih je imel Novoveški, vrhutega dvesto ogrskih pešcev, ki jih je bil mali vitez postavil in izuril ob svojih stroških. Patronovala jim je Barbka, načeloval pa jim je vrli častnik Kaluševiski. Pravih Ogrov ni bilo med temi pešci, imeli so to ime le zato, ker so bili izurjeni po madžarskem načinu. Podčastniki so bili dosluženi dragonci, redovni vojski pa so bili sestavljeni iz nekdanjih razbojnikov, ki so jih bili ujeli ob pohodih na razbojniška krdela. Nekaterim, obsojenim na vešala, so pustili življenje proti temu, da bi služili med pešci in si z zvestobo in hrabrostjo izbrisali stare grehe. Bilo je med njimi tudi dokaj prostovoljcev. Odšli so bili iz jarkov, votlin in drugih skrivališč, in šli rajši služiti pod hreptovskega "mallega sokola", ker so se bali meča, višecnega nad njih glavami. Bili so to ljudje, ki jim ni bilo preveč do discipline; niso bili še dovolj izurjeni, hrabri, vajeni nezdod, nevarnosti in preli-vanja krvi. Barbka je nenavadno ljubila to pehoto kot Mihaelo dete, in tudi v njih divjih srcih se je tako porodila naklonjenost do te lepe in dobre gospe.

Sedaj so stopali okrog njenega koleslja s samostreli na ramenih in s sabljami ob boku, ponosni na to, da smejo čuvati svojo gospo, in pripravljeni, da jo nesno ranijo, ako bi jih spotoma napadel cambul.

Toda pot je bila prosta, zakaj Volodijevski je bil opreznější nego drugi, pa tudi svojo ženo je ljubil preveč, da bi jo bil z odlašanjem izpostavljal nevarnosti. Napotivši se popoldne iz Hreptova, so potovali do večera in potem vso noč. Druga dva proti poldnev — a so že zagledali visoke kame-niške skale.

Ob pogledu na narožnike in okroglišča ob trdnjavi, ki so krasila skalne vrhove, so se jim srca napolnila s tolažbo. Zdelo se jim je nemogoče, da bi druga roka nego roka božja razdrila to orlovo gnezdo na griču, ovitem z reko. Bil je lep poletni dan. Stolpi zvonikov in samostanov, ki so kipele nad poslopji, so se žarili kakor velikanse sveče. Mir, lepo vreme in veselje, vse to se je razgrinjalo nad jasno pokrajino.

"Barbka!" reče Zagloba, "često so že pogani grizli to obzidje, pa so si vsekar od njem polomili zobe. Hal Kolikokrat sem sam videl, kako so bežali odtod in se držali za gobce, ki so jih hoteli. Bog da, da bo tudi zdaj tako."

"Gotovo, da bo tako!" odgovori Barbka razveseljena.

"Bi je tu že enkrat tudi eden njih cesarjev, Osman. Bilo je to, spominjam se, kakor bi bilo danes, leta 1621. Dospel je semkaj od onele strani, od Smotriča in Hotima. Pa je izbulil oči, odprl usta in gledal — gledal... Naposled je vprašal: 'Kdo je tako utrdil to trdnjavo?' — 'Bog!' mu odgovori vezir. No, pa naj jo napade Bog — jaz nisem glupec! In takoj se je vrnil."

"Pa še kaj hitro se je vračal!" doda Mušalski.

"Vračali so se hitro," odgovori Zagloba, "ker smo jih mi preganjali s

sulicami, namerjenimi v ledja. A mene so potem vojaki prinesli na rokah pred gospoda Ljubomirskega."

"Torej ste bili tudi pod Hotimom?" ga vpraša Mušalski. "Človek ne bi niti verjel, zlasti ako pomisli, kje ste vse bili in kaj ste učinili."

Zagloba se začuti razžaljenega in mu reče:

"Nisem bil samo ondi, nego sem celo rano odnesel odtod. Ako ste rado-vedni, vam jo lahko takoj pokažem, toda na samem, ker ni primerno, da bi se vprico gospe Volodijevske hvalil z njo."

Mušalski je takoj spoznal, da se Zagloba šali z njim. Vedel je pa, da se ne more v bistroumju kosati z Zaglobo, zato ni izpraševal dalje, nego je obrnil govorico drugam.

"Kar pravite, je res. Toda kadar človek čuje od daleč besede: 'Kamenec ni dobro preskrben, Kamenec pade,' ga obide strah. Brž pa, ko ugleda Kamenec, mu iznova stopi nada v srce."

"A še Mihael ride v Kamenec!" zakliče Barbka.

"In gospod Sobijeski pošlje morda pomoči!"

"Hvala Bogu, nismo še tako na slabem! Nismo še tako na slabem! Bilo je še hujše, pa se nismo vdali."

"A ko bi tudi bilo hujše, prvo je, da ne izgubimo poguma! Niso nas snedli in nas ne pojedjo, dokler še živi duh!" pristavi Zagloba.

Pod vplivom teh radostnih misli vsi umolknejo, toda ta molk se zdajci bole-stno neha.

Evo, k Barbkini kočiji prijezdi Novoveški. Njegovo lice, doslej strašno in tožno, je bilo smehljajoče in veselo. Upel je zamišljene oči v Kamenec ter se neprestano smehljaj.

Viteza in Barbka so ga gledali začu-čuden. Niso mogli razumeti, kako mu je ta pogled na trdnjavo vzel vso težo z duše; oni pa je rekel:

"Hvaljeno bodi ime Gospodovo! Dokaj smo že prebili trpljenja, tukaj pa nam je pripravljena radost."

Nato se obrne k Barbki: "Onidve sta pri laškem županu Tomaševiču, in dobro, da sta se skrili ondi, zakaj v taki trdnjavi ji ne doseže razbojnik!"

"O kom govorite, gospod?" ga vpraša Barbka prestrašena.

"O Zofiji in Evici."

"Bog ti pomagaj!" zakliče Zagloba, "ne da se v roke zlodeju!"

Novoveški pa nadaljuje: "A to, kar pripovedujejo o mojem očetu, da ga je Azija zaklala, tudi ni res."

"Zblaznel je!" šepne Mušalski.

"Dovolite, gospa," zakliče Novoveški, "da odjezdim dalje. Tako dolgo jih že nisem videl, da mi je kar dolga čas za njimi!... Oj, dolgočasno je, ako je človek daleč od ljubezni!"

Po teh besedah je jel kimati na obe strani zvelikansko glavo, potem pa iz-podbodel konja in odjezdil.

Mušalski migne nekaterim dragon-cem in odrine za njim, da bi stražil blazneža. Barbka si zakrije rdeče li-čee z dlanjjo, in skoro ji jamejo teči vroče solze med prsti. Zagloba pa reče:

Bil je to mladenič kakor zlato, toda v njem ni dovolj prostora za toliko nesrečo... Z osvetlo samo se ne o-zdravi srce..."

V Kamenec so se pripravljali na brambo. Na obzidju v starem gradu in pri vratih, zlasti pri ruskih vratih, so delali meščani pod načelnštvom svojih županov, med katerimi je šlo laške-mu županu Tomaševiču prvo mesto, in sicer tako zaradi velike odločnosti, ka-kor zaradi izurjenosti pri streljanju iz topov. Delali pa so z lopatami in motikami; Poljaki, Rusini, Armenci, židje in cigani so se kosali med seboj. Do-stojniki iz raznih polkov so nadzirali delo, stražniki in vojski so pomagali prebivalcem; delali so celo plemiči, po-zabivši, "da je Bog ustvaril njih roke zgolj za sablje, za drugo delo pa je odločil ljudi 'nečimurnega stanu'." Za zgled jim je bil sam Vojteh Humecki, polodski praporščak, ki je na samo-kolnici vozil kamenje. Dokaj dela je bilo v gradu in po mestu. Med tolpa-mi so se gibali dominikanci, jezuiti, frančiškani in karmeličani, ki so bla-goslovljali delavce. Ženske so donašale delavcem jed in pijačo: lepe Ar-menke, žene in hčere bogatih trgovcev, in še lepše židinke iz Karvasere in Žvanca, iz Zinkovic in iz Dunajgrada, ki so vlekse nase oči vovjakov.

Toda splošno pozornost je obrnil nase prihod Barbkin. Bilo je izvestno dokaj veljavnejših žena v Kamenec, ni pa bilo nobene, katere mož bi bil bolj sloveč bojovník. O gospe Volodijev-ski so bili čuli tudi v Kamenec, češ, da je to izredno hrabra ženska, ki se ni bala stanovati v postojanki na pustini med divjimi ljudmi, ki je z možem hodila na pohode in je tedaj, ko jo je Tatar ugrabil, tega težko ranila ter se rešila iz njegovih plenazelnih rok. Njena slava je torej bila tudi nenavada-na. Toda oni, ki je niso poznali ter je niso bili videli doslej, so si jo bili pred-stavljali kot nekako velikanko, ki lomi podkove in razdira oklepe. Zelo so se torej začudili, ko so ugledali njeno malo postavu z rdečim, skoro na pol otroškim licem.

"Ali je to sama gospa Volodijevska, (Nadaljevanje na 7. strani.)

Abstracts of Title to all Real Estate in Will County.

Joliet Title and Gaurantee Co.
Kapital \$50,000.00.
Kadar kupite HIŠO ali ZEM-LJIŠČE, pridite, da Vam ure-dimo abstract.
Phones: 421 and 422.
CHAS. N. HOSSACK, Mgr.
114 N. Chicago St., Joliet, Ills.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMOCK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschmum" 5c
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

C. W. Robson, Jr.
REAL ESTATE
LOANN and RENTING
INSURANCE OF ALL KINDS.
Phone 297.
Prodajam lote v Rockdale in okolici.
204 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

Michael Terdich. Math. Terdich.
Chicago Phone 2502.
Terdich & Terdich
STARA SLOVENSKA GOSTILNA
Pivo, žganje, vino in vse vrste
pijače dopeljemo na dom.
203 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.
Tu dobite najboljši CEMENT, A) NO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOG.
Chicago telefon 50 N. W. telefon 215

STANDARD BAR
GEORGE SVETLEČIČ
317 N. CHICAGO ST., JOLIET.
Edina slovenska-hrvatska gostilna v osredju mesta.
Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrep-čila vseh vrst.
DOBRODOŠLI!

Kadar se mudite na vogalu N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrep-čila vseh vrst.
DOBRODOŠLI!

Alpenstuktur za moške in ženske lase od katere takoj prenehajo lase odpadati in v šestih tednih krasni in gosti lase popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. 1 flasa \$2. — Ako želite imeti v 6ih mesecih krasne in goste brke ali brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček \$2. — Imate li sive lase? Rabite takoj Wahlit Brusil tinkturo, od samo ene flase postanejo lase v 8ih dneh popolnoma naradni. Kakorčeste v mladosti imeli; 1 flasa \$1.75. — Wahlit Fluid kateri odstra-ni reumatizem, trganje ali kostibol v rokah, no-gah in križcih, popolnoma v 8ih dneh; flasa 2 dol. \$5. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstraniti za samo 75 centov. Za potne noge rabite Kneipov prašek, pi-je pot, odstrani slabi dihi in ozeblino, takoz 75c. Elas žauha moči vako rano, opekline, buli, tu-rove, grinte, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1, večji lonček \$2. Ta žauha je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to žauha vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se umivajte z Wahlit "Tar Soap" (milo), odstrani priče, soln-čnate pege in drugo nečistost na obrazu, 3 kose za 75c. Kateri bi molli zdravila brez uspeha za-bili mujamčim za \$5. Pri narobu se priloži vsota v papirnatem denarju, če pa je menj kot dolar, se pa v znakmah pošle v pisnu pošlje. Za vsedru-go pišite po cenik, katerega pošljem zastoj.

JACOB WAHČIČ
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate moške ali ženske obleke ali perila očistiti in gladiti, ne pozabite našo slovensko firmo —

WILL COUNTY
CLEANERS AND DYERS
S. KODIAK, lastnik.
Office and Works, 302-304 Walnut St., Joliet, Illinois.
Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.
Pokličite nas po telefonu in naš avto mobil odpelje in pripelje obleko v vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Joliet Steam Dye House
Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI
NOTAR
Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notar-sko stroko spadajoča pisanja.
Govori nemško in angleško.

J. C. Adler & Co.
priporoča rojakom svojo
Mesnica
Telefon 101. JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
::Slovenska Gostilna::
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Zaupno zdravilo dela čudeže

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovalatelja zasluži popolno zaupanje in čišlanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji steber in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanosti, ko moramo veliko več plačevati za potreščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vseh svetov, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh boleznih jih je devetdeset odstotkov povzročenih in spočetih v želodcu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjščine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen brlog zlotvornih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakršne ne-potrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rudeče vino. V zadevi zabasanosti, neprebavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabosti, kakor tudi v želodčnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob premembu žitja ali rudarje in druge delavce, ko dela-jo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodrere vselej v koren bolečine, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lum-bago, ortopedski gleženj in drugih, najhitrejša in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgrin in oteklin itd., tudi za drgnjenje živcev in za ma-zanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabo znotraj. Posebno za izpiranje grla in ust; istotako za čiščenje ran, izpuščajev in drugih kož-nih otvorov. Dobi se v vseh lekarnah.

NAJNOVEJE NAGRADE SO DOBILA TRINERJEVA ZDRAVILA V MEDNARODNIH RAZSTA-VAH: GOLD MEDAL—SAN FRANCISCO 1915, GRAND PRIX—PANAMA 1916.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemists
1333-1343 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

—

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

\$500 Dnevno
na jednostaven in lahek
način delujoč ob večerih
**Za zajamčeno in
poštene podvzetje**
Prepozicija za vas koristna a za
narod sila potreba

Vsa pojasnila dobite, ako pošljete
svoje ime in naslov na.
SLAVIC PUBL. CO. P.O. Box 395
Chicago, Ill.

Velika zaloga vsakovrstnih barv, ob
in firnežev. Izvršuje se vsa bar
varaka dela ter obeležanja stensko
papirja po nizkih cenah.

Alexander Danas
Chl. Phone 376 N. W. 501
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

**Slovenske
Gospodinje**

so prepričane, da dobijo pri meni naj

meso, grocerije

IN KRANJSKE KLOBASE

istotako vse vrste drugo sveže in pro
kajeno meso ter vse druge podmo
ki spadajo v področje mesarske in gro
cerijske obrti.

Priporočam svoje podjetje vsem
jakom, zlasti pa našim gospodinjam.
Spoštovanjem
John N. Pasder
Chicago tel. 2917.
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

Brewing Co.
ST. ILL.
KLENICAR.
phones 26.....JOLIET, ILLINOIS.

eklenic
enuje
PORT

ača

Company
St., Joliet, Ill.